ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลฆะมัง

เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๗

องค์การบริหารส่วนตำบลฆะมัง

อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลฆะมัง

เรื่องการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๗

<u>หลักการ</u>

เพื่อให้การบริหารจัดการการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ขององค์การบริหารส่วนตำบลฆะมัง เป็นไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๗ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ.๒๕๕๒ และเป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๐

<u>เหตุผล</u>

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดห้ามการถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นในที่หรือทางสาธารณะซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือขยะมูลฝอย นอกจากในที่หรือพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลฆะมังจัดไว้ให้ กำหนดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอยตามที่ทางสาธารณะและสถานที่เอกชน กำหนดวิธีการกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย หรือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานที่ใดๆ ปฏิบัติให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามสภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้นๆ วิธีการและเงื่อนไขให้ผู้รับใบอนุญาต ตลอดจนวิธีการและเงื่อนไขในการออกใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และค่าธรรมเนียมต่างๆที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนกำหนดการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะเพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาด ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๕ ประกอบกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ.๒๕๕๒ มาตรา ๖๗ และมาตรา ๗๑ จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลฆะมัง ฉบับนี้ขึ้น

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลฆะมัง
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลฆะมัง ว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลฆะมัง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลฆะมังโดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลฆะมัง และนายอำเภอเมืองพิจิตรจึงตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า "ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลฆะมัง เรื่องการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๗"

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลฆะมัง นับแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลฆะมังแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้บรรดา ข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ออกไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลฆะมังเป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

"มูลฝอย" หมายความว่าเศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้าถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่นๆ

"สิ่งปฏิกูล" หมายความว่าอุจจาระหรือปัสสาวะและหมายความรวมถึงน้ำทิ้ง น้ำเสีย หรือสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

"ที่หรือทางสาธารณะ" หมายความ สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจร

"อาคาร" หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรงร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานหรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจจะเข้าอยู่หรือใช้สอยได้

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลฆะมัง

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และข้อบัญญัตินี้

"ผู้ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่าข้าราชการหรือพนักงานของราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๖ การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลฆะมัง เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลฆะมัง

ข้อ๗ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรองค์การบริหารส่วนตำบลฆะมัง อาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามข้อ ๕ แทนภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลฆะมัง หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินกิจการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยได้

ข้อ ๘ ห้ามผู้ใด ทำการถ่ายเท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในที่หรือทางสาธารณะ เป็นต้นว่า ถนน ตรอก ซอย แม่น้ำ ลำคลอง สระน้ำ เว้นแต่ในที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลฆะมัง จัดไว้ให้หรือในที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยที่องค์การบริหารส่วนตำบลฆะมังจัดไว้ให้

ข้อ ๙ ห้ามผู้ใด ทำการถ่าย เท ขน หรือเคลื่อนย้ายสิ่งปฏิกูลในถังรองรับ รถขน สถานที่ทิ้ง เก็บ หรือพักสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ขององค์การบริหารส่วนตำบลฆะมัง เว้นแต่เป็นการกระทำของพนักงานและเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลฆะมัง

ข้อ ๑๐ ผู้ครอบครองสถานที่อาคาร หรือเคหะสถาน ต้องรักษาบริเวณสถานีที่อาคารหรือเคหะสถานในครอบครองของตนไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือขยะมูลฝอยที่มีการถ่ายเท ทิ้งสิ่งปฏิกูล หรือขยะมูลฝอยในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ ๑๑ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะอย่างเพียงพอและเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นแนะนำ หรือตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด ที่รองรับขยะมูลฝอยต้องไม่รั่วซึม และมีฝาปิดมิดชิดกันแมลงวัน และสัตว์อื่นได้ตามแบบซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือ เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

ข้อ ๑๒ ห้ามเจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยอันอาจทำให้เกิดมลภาวะอันเป็นพิษ เช่น ควัน กลิ่น หรือแก๊ส เป็นต้น เว้นแต่จะได้กระทำโดยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะหรือตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขแล้วเท่านั้น

ข้อ ๑๓ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ ที่ขึ้นทะเบียนรับบริการ เก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยกับองค์การบริหารส่วนตำบลฆะมัง จะต้องเสียค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บ ขน แก่องค์การบริหารส่วนตำบลฆะมัง ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๔ ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า สถานที่หรือบริเวณใดควรทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยไปทำการกำจัดให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะยิ่งขึ้น โดยเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเก็บขน เมื่อได้มีหนังสือแจ้งแก่ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน หรือเมื่อได้ปิดประกาศกำหนดบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย ณ ที่เปิดเผยในบริเวณที่กำหนดเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศแล้ว ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน จะต้องให้เจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือบุคคลผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น เก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยจากสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน ซึ่งตนครอบครอง โดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บ ขน ตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๕ เจ้าของหรือครอบครองอาคารสถานที่หรือบริเวณใด ที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนรับบริการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยกับองค์การบริหารส่วนตำบลฆะมังไว้ จะต้องดำเนินการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยด้วยตนเอง ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข โดยการเผา ฝัง หรือโดยวิธีอื่นใดที่ไม่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ ๑๖ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลฆะมัง จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน / ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๓) อื่นๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลฆะมังประกาศกำหนด

ข้อ ๑๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตตาม ข้อ ๑๕ จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

ก. ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูล

(๑) ต้องมีพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล (รถดูดส้วม) ซึ่งมีคุณลักษณะดังนี้

(๑.๑.๑) ได้รับอนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก

(๑.๑.๒) ส่วนของรถที่ใช้ขนถ่ายสิ่งปฏิกูลต้องปกปิดมิดชิดสามารถป้องกันกลิ่นและสัตว์แมลงพาหะนำโรคได้มีฝาปิด-เปิดอยู่ด้านบน

(๑.๑.๓) มีปั๊มดูดสิ่งปฏิกูลและติดตั้งมาตรวัดปริมาณของสิ่งปฏิกูลด้วย

(๑.๑.๔) ท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลต้องอยู่ในสภาพที่ดีไม่รั่วซึม

(๑.๑.๕) มีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจำรถ เช่น ถังตักน้ำ ไม้กวาด น้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น ไลโซน ๕%)

(๑.๑.๖) ต้องจัดให้มีการแสดงข้อความที่ตัวพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูลให้รู้ว่าเป็นพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล เช่น “ รถดูดสิ่งปฏิกูล ” เป็นต้น และต้องแสดงเลขทะเบียนใบอนุญาตประกอบกิจการชื่อหน่วยงานที่เป็นผู้ออกใบอนุญาต ชื่อบริษัทหรือเจ้าของกิจการ ด้วยตัวอักษรไทยซึ่งมีขนาดที่เห็นได้ชัดเจนตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลฆะมัง ประกาศกำหนด

(๒) ต้องจัดให้มีเสื้อคลุม ถุงมือยางรองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข้ง สำหรับผู้ปฏิบัติงาน

(๓) กรณีที่ไม่มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลของตนเอง ต้องแสดงหลักฐานว่าจะนำสิ่งปฏิกูลไปกำจัดยังสถานที่ที่ได้รับอนุญาต และถูกต้อง

ข. ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนมูลฝอย

(๑) ต้องมีพาหนะขนถ่ายมูลฝอยซึ่งมีคุณลักษณะดังนี้

(๑.๑.๑) ได้รับอนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก

(๑.๑.๒) ส่วนของรถที่ใช้ขนถ่ายสิ่งปฏิกูลต้องปกปิดมิดชิดสามารถป้องกันกลิ่นและสัตว์แมลงพาหะนำโรคได้มีฝาปิด-เปิดอยู่ด้านบนสามารถปกปิดมิดชิดได้ไม่ทำให้มูลฝอยหกล้น หรือปลิวฟุ้งกระจายขณะขนย้ายไม่รั่วซึม

(๑.๑.๓) รถขนถ่ายมูลฝอยต้องพ่นสีหรือข้อความใดๆ เช่น"รถเก็บขนขยะมูลฝอย"เลขรหัสใบอนุญาต ชื่อบริษัท หมายเลขโทรศัพท์ชื่อหน่วยงานที่อนุญาต เป็นต้น

(๑.๑.๔) มีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจำรถ เช่น ถังตักน้ำ ไม้กวาด น้ำยาฆ่าเชื้อโรค(เช่น ไลโซน ๕%)

(๑.๑.๕) ต้องจัดให้มีการแสดงข้อความที่ตัวพาหนะขนถ่ายขยะมูลฝอยให้รู้ว่าเป็นพาหนะขนถ่ายขยะมูลฝอยเช่น “รถเก็บขนขยะมูลฝอย” เป็นต้น และต้องแสดงเลขทะเบียนใบอนุญาตประกอบกิจการชื่อหน่วยงานที่เป็นผู้ออกใบอนุญาต ชื่อบริษัทหรือเจ้าของกิจการด้วยตัวอักษรไทยซึ่งมีขนาดที่เห็นได้ชัดเจนตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลฆะมังประกาศกำหนด

(๒) การแต่งกายของผู้ปฏิบัติงานต้องผูกผ้าปิดปาก จมูก สวมถุงมือและสวมเสื้อสะท้อนแสงการเก็บขนมูลฝอยต้องจัดเก็บให้เรียบร้อยมิให้มีมูลฝอยเหลือตกค้างขณะขนย้ายต้องไม่ทำให้มูลฝอยตกหล่น หรือฟุ้งกระจายตามท้องถนน

(๓) ระบบกำจัดมูลฝอย ต้องเป็นระบบที่ถูกหลักสุขาภิบาล ซึ่งอาจจะเป็นระบบเตาเผาหรือระบบฝังกลบ หรือระบบหมักเป็นปุ๋ยและต้องมีการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของคนงาน และประชาชนข้างเคียงรวมทั้งการป้องกันเหตุรำคาญหรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๘ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๖ หรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามข้อ ๒๐ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้อง และสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสองให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๙ ผู้ได้รับอนุญาต ต้องมารับใบอนุญาตตามข้อ ๑๖ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๒๐ ในการดำเนินกิจการผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ ๑๖ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

ก. ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทาการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูล

(๑) ขณะทำการดูดสิ่งปฏิกูล ต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข้งและทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าหนังยางหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๒) ทำความสะอาดท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูล โดยหลังจากดูดสิ่งปฏิกูลเสร็จแล้วให้ทำการดูดน้ำสะอาดจากถังเพื่อล้างภายในท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูล และทำความสะอาดท่อ หรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลด้านนอกที่สัมผัสสิ่งปฏิกูลด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่นไลโซน ๕%)

(๓) ทำความสะอาดพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยวันละ ๑ ครั้ง หลังจากที่ออกปฏิบัติงานขนถ่ายสิ่งปฏิกูลแล้ว สำหรับน้ำเสียที่เกิดจากการล้างต้องได้รับการบำบัดหรือกำจัดด้วยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะก่อนปล่อยทิ้งสู่สาธารณะ

(๔) กรณีที่มีสิ่งปฏิกูลหกเรี่ยราด ให้ทำการฆ่าเชื้อโรคด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่นไลโซน ๕%) แล้วทำการล้างด้วยน้ำสะอาด

(๕) มีการตรวจสุขภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานขนถ่ายสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

ข้อ ๒๑ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจองค์การบริหารส่วนตำบลฆะมังเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุเมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘ โดยอนุโลม

ข้อ ๒๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ ๑๘ ต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระเว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๓ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลฆะมัง

ข้อ ๒๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินกิจการตามข้อบัญญัตินี้จะพึงเรียกเก็บค่าบริการจากผู้ใช้บริการได้ไม่เกินอัตราค่าบริการขั้นสูงตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๒๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหายให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบังคับนี้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๘ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๙ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต และคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำส่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่เวลาที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๐ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๑ เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่ใดๆที่อยู่นอกเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย และที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนรับบริการไว้กับองค์การบริหารส่วนตำบลฆะมัง หรือเขตพื้นที่การให้บริการของผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำ เป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการตามข้อ ๑๒ ต้องดำเนินการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามวิธีการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ ๓๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลฆะมังในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๓๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท และมีความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เดือน ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๖

ฉวีวรรณ รัตนสุรีย์
(นางฉวีวรรณ รัตนสุรีย์)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลฆะมัง

เห็นชอบ

โกสินทร์ ศรีเพ็ชรพงษ์
(นายโกสินทร์ ศรีเพ็ชรพงษ์)
นายอำเภอเมืองพิจิตร

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลฆะมัง
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๗

ลำดับ	รายการ		บาท
๑	อัตราค่าเก็บจนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ตาม พรบ.การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๐ (๔) และมาตรา ๒๐ (๕)		
	<u>ประเภท ก</u> ค่าเก็บและขนอุจระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่ง ๆ เศษของลูกบาศก์เมตร		
	หรือลูกบาศก์เมตรแรก และลูกบาศก์เมตรต่อๆไป ลูกบาศก์เมตรละ		๒๐๐
	เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร		๑๐๐
	เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร		
	<u>ประเภท ข</u> ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือนที่มีปริมาณมูล		
	ฝอยวันหนึ่งไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร		
	– วันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร	เดือนละ	๒๐
	– วันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐ ลิตร	เดือนละ	๔๐
	– วันหนึ่งเกิน ๔๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๖๐ ลิตร	เดือนละ	๖๐
	– วันหนึ่งเกิน ๖๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๘๐ ลิตร	เดือนละ	๘๐
	– วันหนึ่งเกิน ๘๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร	เดือนละ	๑๐๐
	– วันหนึ่งเกิน ๑๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ลิตร	เดือนละ	๑๕๐
	– วันหนึ่งเกิน ๒๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๓๐๐ ลิตร	เดือนละ	๒๐๐
	– วันหนึ่งเกิน ๓๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ลิตร	เดือนละ	๒๕๐
	– วันหนึ่งเกิน ๔๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร	เดือนละ	๓๐๐
	<u>ประเภท ค</u> ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือนที่มีปริมาณมูล		
	ฝอยวันหนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตร ขึ้นไป		
	– วันหนึ่งไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร	เดือนละ	๘๐๐
	– วันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ		
	ลูกบาศก์เมตรหรือเศษของลูกบาศก์เมตร	เดือนละ	๑,๐๐๐
	<u>ประเภท ง</u> ค่าเก็บและขนมูลฝอยเป็นครั้งคราวครั้งหนึ่ง ๆ		
	– ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร	ครั้งละ	๑๕๐
	– เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์		
	เมตรหรือเศษของลูกบาศก์เมตร	ลูกบาศก์เมตรละ	๑๕๐
๒	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต การต่อใบอนุญาตดำเนินกิจการตาม		
	พรบ.การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๙		
	ก.รับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับ		
	ประโยชน์ตอบแทนด้วยคิดค่าบริการ	ฉบับละ	๕,๐๐๐
	ข.รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์		
	ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ	ฉบับละ	๕,๐๐๐

ส.ม.๑

แบบคำขอรับใบอนุญาต

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....
หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....
เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....
ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ
( ) สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหาร ประเภท..... ....
โดยมีพื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร
( ) กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท.....มีคนงาน.....
คน ใช้เครื่องจักรขนาด.....แรงม้า
( ) กิจการตลาดที่มีการจำหน่าย.....(เป็นประจำ/เป็นครั้งคราว/ตามวันนัด)
( ) กิจการจำหน่ายสินค้าในที่/ทางสาธารณสุข จำหน่ายสินค้าประเภท
.....
ณ บริเวณ.....โดยวิธีการ.....
( ) กิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจประเภท
เก็บขนสิ่งปฏิกูลโดยมีแหล่งกำจัดที่.....
☐ เก็บขนและกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยมีระบบกำจัดอยู่ที่..... .....
เก็บขนมูลฝอย โดยมีแหล่งกำจัดที่..... .....
เก็บขนและกำจัดมูลฝอย โดยมีแหล่งกำจัดที่..... .....
ต่อ (เจ้าพนักงานท้องถิ่น).....พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและ
เอกสารมาด้วย ดังนี้คือ
๑. สำเนาบัตรประจำตัว.....(ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)
๒. สำเนาทะเบียนบ้าน
๓. หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ
๓.๑.....
๓.๒.....
๔.....
๕.....

(ด้านหลังคำขอรับใบอนุญาต)

แผนผังแสดงที่ตั้งสถานประกอบกิจการโดยสังเขป

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้รับใบอนุญาต

(.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ

( ) เห็นสมควรอนุญาตและกำหนดเงื่อนไขดังนี้

.....

.....

( ) เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ

.....

.....

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานสาธารณสุข

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

( ) อนุญาตให้ประกอบกิจการได้

( ) ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

ส.ม. ๒

ใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

เล่มที่.....เลขที่...../.....

(๑) เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้..... ....
สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....โทรศัพท์.....
ชื่อสถานประกอบกิจการ.....
ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....โทรศัพท์.....
เสียค่าธรรมเนียมปีละ.....บาท (.....)
ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....
(๒) ผู้ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในข้อกำหนดของท้องถิ่น
(๓) หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อ
กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องโดยมิอาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจจะพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้
(๔) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้อีกด้วย คือ
(๔.๑).....
(๔.๒).....
(๕) ใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
(๖) ใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....
(.....)
ตำแหน่ง.....
เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ส.ม.๓

แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาต

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....

หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....

เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการประเภท.....

ตามใบอนุญาตเล่มที่.....เลขที่...../.....ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ต่อ(เจ้าพนักงานท้องถิ่น).....พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วย ดังนี้คือ

๑) สำเนาบัตรประจำตัว.....(ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)

๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

๓) หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ

๓.๑.....

๓.๒.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอต่ออายุใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต

(.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ

( ) เห็นสมควรอนุญาต

( ) เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ

.....

(ลงชื่อ) .....เจ้าพนักงานสาธารณสุข

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น

( ) อนุญาตให้ประกอบกิจการได้

( ) ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

ส.ม. ๔

เลขที่รับ...../..... เลขที่.....

คำขออนุญาตและเลิกกิจการ
เกี่ยวกับการขนและกำจัดสิ่งปฏิกูลและหรือขยะมูลฝอย

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า..... ....อายุ.....ปี สัญชาติ.....หมู่ที่.....
ตรอก/ซอย..... ....ถนน.....แขวง/ตำบล.....
เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....ขอยื่นคำขอต่อเจ้า
พนักงานท้องถิ่นโดยใช้ชื่อสถานประกอบการว่า.....ข้อที่.....ตั้งอยู่
บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล
.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....
ขอยื่นคำขอต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลฆะมังด้วยข้าพเจ้ามีความประสงค์
.....
.....
.....
.....
.....
.....
ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความตามคำร้องนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบอนุญาต

(.....)

แบบคำขอรับใบแทน

ใบอนุญาต.....

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า .....อายุ ..... ปี สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ตรอก/ซอย ..... ถนน .....

แขวง/ตำบล ..... เขต/อำเภอ .....จังหวัด .....

หมายเลขโทรศัพท์ .....

ขอยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต ..... ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

(๑) ข้าพเจ้าได้รับใบอนุญาต ให้ประกอบการ.....

ประเภท.....พื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร

ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย ..... ถนน .....

ตำบล ..... อำเภอ..... จังหวัด ..... หมายเลขโทรศัพท์ .....

ตามใบอนุญาต เล่มที่..... เลขที่...../.....ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(๒) ใบอนุญาต ได้สูญหาย/ถูกทำลาย/ชำรุด เมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

(๓) พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารและหลักฐานต่างๆ มาด้วยแล้วคือ

( ) เอกสารแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรรีสูญหายหรือถูกทำลาย

( ) ใบอนุญาตเดิม/หนังสือรับรองการแจ้งเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้าพเจ้ารับรองว่า ข้อความในแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....

(.....)

ผู้ขอรับใบแทนใบอนุญาต

ใบแทนใบอนุญาต
ประกอบกิจการ.....

เล่มที่.....เลขที่...../.....

(๑)เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้.....สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
โทรศัพท์.....

ชื่อสถานประกอบกิจการ.....ประเภท.....
ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
โทรศัพท์.....

(๒) ผู้ได้รับใบแทนใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในข้อกำหนดของท้องถิ่น

(๓) หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องโดยมิอาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

(๔)ผู้ใบรับใบแทนใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้อีกด้วย คือ

๔.๑) .....

๔.๒).....

(๕)ใบแทนใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

(๖)ใบแทนใบอนุญาตฉบับนี้ สิ้นอายุวันที่ .....เดือน.....พ.ศ. .....

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

<u>คำเตือน</u> (๑) ผู้รับใบแทนใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท

(๒) หากประสงค์จะประกอบกิจการในปีต่อไปต้องยื่นคำขอออกใบอนุญาตใหม่<u>ก่อน</u>ใบแทนสิ้นอายุ